

Underbilag 1.

Lov av 25. juli 1910 om naturfredning.

§ 1. Kongen kan bestemme, at visse naturforekomster eller steder skal være fredet, naar det ansees nødvendig for at beskytte vilde plante- og dyrearter, geologiske eller mineralogiske dannelser, hvis bevarelse vil være av videnskabelig eller historisk betydning.

§ 2. De nærmere regler om, hvilke handlinger der inden det fredede omraade eller overfor de fredede forekomster skal være forbudt, gives av Kongen ved hver enkelt fredningsbeslutning.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, bestemmer de undtagelser, som blir at gjøre fra fredningsbestemmelserne for bestemte institutioner eller personer til foretagelse av undersøkelser og arbeider i videnskabelig interesse.

§ 3. Hvis en fredningsbeslutning alene vedkommer en eller flere bestemte eiendomme eller spesielle gjenstande, og de foranstaltninger, som utkræves til fredningens gjennomførelse, medfører ulempe, tap eller skade for eiere, brukere eller naboer, har disse krav paa erstatning av det offentlige, hvilken erstatning i mangel av mindelig overenskomst fastsettes ved skjøn. Saadant skjøn blir paa landet at avholde overensstemmende med reglerne i § 3 i lov om tvungen avstaaelse av grund til gaardsveier m. v. av 27. juli 1896.

§ 4. Hvis en fredet eiendom paa grund av fredningen i væsentlig grad forringes i værdi, kan eieren kræve den indløst av det offentlige efter overenskomst eller i mangel derav etter lovlig skjøn. Spørsmålet om, hvorvidt eiendommens værdi skal ansees væsentlig forringet ved fredningen, avgjøres ved lovlig skjøn.

Er eiendommen beslaglagt eller beheftet, skal erstatningsbeløpet, saafremt ikke alle vedkommendes samtykke til dets utbetaling erhverves, ikke utbetales, forinden det paa lovlig maate er avgjort, av hvem det blir at motta.

Forsaavidt den avstaaede eiendom brukes av en anden, er eieren forpligtet til at godtgjøre denne lovlige rente av beløpet for hans brukstid.

§ 5. Hvor fredningsbeslutningen alene vedkommer en eller flere bestemte eiendomme, blir den at tinglyse samt at kundgjøre ved opslag efter Kongens nærmere bestemmelse og ved bekjendtgjørelse i en eller flere av de lokale aviser.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, træffer bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der av det offentlige forøvrig skal iverksettes for at betegne den fredede eiendom eller gjenstand som fredet, saa som indhegning og lignende.

§ 6. Den, som overtræder de i henhold til denne lov givne bestemmelser eller medvirker dertil, straffes med bøter, hvorhos gjenstande, som nogen i strid med disse bestemmelser har tilegnet sig eller forføiet over, eller deres værdi, kan inddrages hos den skyldige.